

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Hogy látszólagos...
Hirdetési díj...
Kéziratok vissza nem adandók.

ket említem fel a város javára munkálkodásomból, s ezeket éppen sorolám fel, csak feltűnő igazolására, hogy mint polgár, elkötelezetten várossal iránt, s a hatvan-ötvenéves vasút létesítéskor...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

vező ajánlat.

vásártéri vasutnál látom a kiadást, hiányos üzletvezetést, megkötöttségeit; tehát én, hajszonyos feltételek mellett kezelve az ügyet, ha a t. részvényesek már hat és fél évig tett sok adósságot, és csak nyughatat-majoriságomban Mark Endre...

Előzetes árak:
Helyben és postán küldve:
Egyes szám 5 kr.
A lap eszembe jutását illető min...
Előzetes árak:
Helyben és postán küldve:
Egyes szám 5 kr.

A válság vége.

A válság meg van oldva. Király ő felsége elfogadta a kabinet lemondását s kinevezte az új miniszterium tagjait. A hivatalos lap tegnapi száma közölte a felmentéseket és kinevezéseket. Tisza Kálmán a következő meleg hangú leiratban mentette föl a miniszterelnöki tisztitól király ő felsége: Kedves Tisza!

A kabinet kinevezésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik:

Magyar miniszterelnököm elterjesztése folytán, személyem körüli miniszteremmel báró Orczy Bélát, honvédelmi miniszteremmel báró Fejérváry Gézát, kereskedelmi miniszteremmel Baross Gábort, vallás- és közoktatási miniszteremmel gr. Csáky Albint, pénzügy-miniszteremmel Dr. Wekerle Sándort, igazságügyminiszteremmel Szilágyi Dezsőt, horvát-szlavon-dalmátországi tárczanélküli miniszteremmel Josipovics Imrét ujjal kinevezem, illetőleg ezen eddig is viselt állásaikban megerősítem. földművelési miniszteremmel pedig gróf Bethlen Andrást, Brassó- és Széchenyvármegyéek főispánját és szász ispánt ezenel kinevezem és a belügyminiszterium vezetésével önt bízom meg. Az illetőkhöz intézett kézirataimat további intézkedés végett idezárom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Gr. Szapáry Gyula, s. k.

Ezután az egyes miniszterekhez intézett kir. kéziratok következnek, végül pedig a gr. Teleki Géza felmentésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik: Kedves gróf Teleki! Magyar miniszteriumom lemondása és saját kérelme folytán, önt belügyminiszteri állásától hű és buzgó szolgálatainak teljes elismerése mellett ezenel felmentvén, önnel egyttal a titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán, s. k.

Meg van tehát az új kormány, mely csak annyiban változott, hogy a kabinet feje többé nem Tisza Kálmán, hanem, gr. Szapáry Gyula és hogy gr. Teleki Géza helyett gr. Bethlen András nevezetett ki miniszterre.

Igen érdekes, hogy az össz-miniszteriumra vonatkozó kinevezést ő felsége márcz. 15-én írta alá.

Vajjon az új miniszterium meg fog-e érdemelni a márczius 15-iki kabinet nevet!

Márczius tizenötödike.

— Irta és a dobr. kereskedő ifjak önképző egyesületében márcz. 15-én felolvasta: Kécsa Barna. —

Hős költeményt kellene annak írni a 1848. márcz. 15-ének történetét híven akarná visszaadni.

A kötetlen beszéd, a próza, nem alkalmas arra, hogy e csodás nap dicsőségét elmondja.

A lant legerősebb s legzengőbb hurjaiba kell csapni a költőnek, ha márczius 15-ikéről dalol!

Ha megszületik azon költő, ki hivatva lesz a magyar szabadságharc époszát megírni, tárgya oly gazdag lesz, hősei közt annyi nemes jellem akad, hogy ily gazdag tárgyu s annyi eszményi hőssel bíró hőskölteményt, a világ-irodalom nem lesz képes többet felmutatni.

Ese hős költeménynek első énekét márcz. 15-ének dicsőítése fogja képezni!

Márczius, a tavasz első hónapja hozza meg a föld ébredését hosszú téli álmából. Fű, fa zöldülni kezd, rügy bontakozik az ágakon, virág fakadni kezd. Ragyogó nap sugarától rohamosan ébred a természet s egyszerre csak valami kedves ismerős, de rég nem hallott hang üti meg füleinket: megzendül a márdal, hirdetve: „Légy ádvöz illatos, virágos kikelet!”

1848. márczius 15-ike hozta meg a magyar nemzet ébredését százados álmából. Rákóczi szabadság-harcának lezajlása után, midőn a majthényi sikon utolszor zengtek a kurucz vitézek tárogatói, midőn meghajították a tépett lobogókat a császári hadak előtt s a bujdosó fejedelem nyomát hóval fődte be a tél: hosszú, nagyon hosszú álom borult a nemzetre.

Ugy tűnt fel, mintha bifáradt volna s eljárt volna szerepét a világ színpadán. Közöny és reménytelenség uralkodott. E veszedelmes tüneteket a szabadság-harcok sikertelensége idézte elő.

Jött Mária Theresia uralma. Az ő trónjának védelmére ismét föllángolt a magyar vitézség. A „vitam et sanguinem pro rege nostro“ („Életünket és véréünket királyunkért!“) jelszót hatalmas tettek követték. — A magyar vitézség megmentette a szorongatott nő- király trónját. — Mária Theresia nem is volt e miatt halátlan, de e hála több kárt, mint hasznot okozott nemzettünknek.

Igaz ugyan, hogy Mária Theresia több intézménye hasznára vált a műveltség emelésének, az is igaz, hogy ő nem késett a trónja védelmében érdemeket szerzett magyarokat kitüntetni s illog jutalmazni, de viszont az ő uralma alatt vette kezdetét azon nagymérvű germanizáció, melynek utóhatása még most, egy század múlva is észlelhető!

Mária Theresia a magyar főurakat Bécsbe csalogatta s osztrák mánás kisasszonyokkal összeházasította.

A magyar főurak Bécsben palotákat emeltek s jövedelmüket — Magyarországra nagy kárára — Bécsben költötték el. Még ennél is nagyobb kár volt a nemzeti jelleggen ejtett hiba, az t. i., hogy a magyar főurak elnémetesedtek s a teljes visszamagyarosítás még a mai napig se történt meg!

Mária Theresziát II-ik József császár követte a trónon.

A válság vége.

A válság meg van oldva. Király ő felsége elfogadta a kabinet lemondását s kinevezte az új miniszterium tagjait. A hivatalos lap tegnapi száma közölte a felmentéseket és kinevezéseket. Tisza Kálmán a következő meleg hangú leiratban mentette föl a miniszterelnöki tisztitól király ő felsége: Kedves Tisza!

A kabinet kinevezésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik:

Magyar miniszterelnököm elterjesztése folytán, személyem körüli miniszteremmel báró Orczy Bélát, honvédelmi miniszteremmel báró Fejérváry Gézát, kereskedelmi miniszteremmel Baross Gábort, vallás- és közoktatási miniszteremmel gr. Csáky Albint, pénzügy-miniszteremmel Dr. Wekerle Sándort, igazságügyminiszteremmel Szilágyi Dezsőt, horvát-szlavon-dalmátországi tárczanélküli miniszteremmel Josipovics Imrét ujjal kinevezem, illetőleg ezen eddig is viselt állásaikban megerősítem. földművelési miniszteremmel pedig gróf Bethlen Andrást, Brassó- és Széchenyvármegyéek főispánját és szász ispánt ezenel kinevezem és a belügyminiszterium vezetésével önt bízom meg. Az illetőkhöz intézett kézirataimat további intézkedés végett idezárom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Gr. Szapáry Gyula, s. k.

Ezután az egyes miniszterekhez intézett kir. kéziratok következnek, végül pedig a gr. Teleki Géza felmentésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik: Kedves gróf Teleki! Magyar miniszteriumom lemondása és saját kérelme folytán, önt belügyminiszteri állásától hű és buzgó szolgálatainak teljes elismerése mellett ezenel felmentvén, önnel egyttal a titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán, s. k.

Meg van tehát az új kormány, mely csak annyiban változott, hogy a kabinet feje többé nem Tisza Kálmán, hanem, gr. Szapáry Gyula és hogy gr. Teleki Géza helyett gr. Bethlen András nevezetett ki miniszterre.

Igen érdekes, hogy az össz-miniszteriumra vonatkozó kinevezést ő felsége márcz. 15-én írta alá.

Vajjon az új miniszterium meg fog-e érdemelni a márczius 15-iki kabinet nevet!

Márczius tizenötödike.

— Irta és a dobr. kereskedő ifjak önképző egyesületében márcz. 15-én felolvasta: Kécsa Barna. —

Hős költeményt kellene annak írni a 1848. márcz. 15-ének történetét híven akarná visszaadni.

A kötetlen beszéd, a próza, nem alkalmas arra, hogy e csodás nap dicsőségét elmondja.

A lant legerősebb s legzengőbb hurjaiba kell csapni a költőnek, ha márczius 15-ikéről dalol!

Ha megszületik azon költő, ki hivatva lesz a magyar szabadságharc époszát megírni, tárgya oly gazdag lesz, hősei közt annyi nemes jellem akad, hogy ily gazdag tárgyu s annyi eszményi hőssel bíró hőskölteményt, a világ-irodalom nem lesz képes többet felmutatni.

Ese hős költeménynek első énekét márcz. 15-ének dicsőítése fogja képezni!

Márczius, a tavasz első hónapja hozza meg a föld ébredését hosszú téli álmából. Fű, fa zöldülni kezd, rügy bontakozik az ágakon, virág fakadni kezd. Ragyogó nap sugarától rohamosan ébred a természet s egyszerre csak valami kedves ismerős, de rég nem hallott hang üti meg füleinket: megzendül a márdal, hirdetve: „Légy ádvöz illatos, virágos kikelet!”

1848. márczius 15-ike hozta meg a magyar nemzet ébredését százados álmából. Rákóczi szabadság-harcának lezajlása után, midőn a majthényi sikon utolszor zengtek a kurucz vitézek tárogatói, midőn meghajították a tépett lobogókat a császári hadak előtt s a bujdosó fejedelem nyomát hóval fődte be a tél: hosszú, nagyon hosszú álom borult a nemzetre.

Ugy tűnt fel, mintha bifáradt volna s eljárt volna szerepét a világ színpadán. Közöny és reménytelenség uralkodott. E veszedelmes tüneteket a szabadság-harcok sikertelensége idézte elő.

Jött Mária Theresia uralma. Az ő trónjának védelmére ismét föllángolt a magyar vitézség. A „vitam et sanguinem pro rege nostro“ („Életünket és véréünket királyunkért!“) jelszót hatalmas tettek követték. — A magyar vitézség megmentette a szorongatott nő- király trónját. — Mária Theresia nem is volt e miatt halátlan, de e hála több kárt, mint hasznot okozott nemzettünknek.

Igaz ugyan, hogy Mária Theresia több intézménye hasznára vált a műveltség emelésének, az is igaz, hogy ő nem késett a trónja védelmében érdemeket szerzett magyarokat kitüntetni s illog jutalmazni, de viszont az ő uralma alatt vette kezdetét azon nagymérvű germanizáció, melynek utóhatása még most, egy század múlva is észlelhető!

Mária Theresia a magyar főurakat Bécsbe csalogatta s osztrák mánás kisasszonyokkal összeházasította.

A magyar főurak Bécsben palotákat emeltek s jövedelmüket — Magyarországra nagy kárára — Bécsben költötték el. Még ennél is nagyobb kár volt a nemzeti jelleggen ejtett hiba, az t. i., hogy a magyar főurak elnémetesedtek s a teljes visszamagyarosítás még a mai napig se történt meg!

Mária Theresziát II-ik József császár követte a trónon.

A válság vége.

A válság meg van oldva. Király ő felsége elfogadta a kabinet lemondását s kinevezte az új miniszterium tagjait. A hivatalos lap tegnapi száma közölte a felmentéseket és kinevezéseket. Tisza Kálmán a következő meleg hangú leiratban mentette föl a miniszterelnöki tisztitól király ő felsége: Kedves Tisza!

A kabinet kinevezésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik:

Magyar miniszterelnököm elterjesztése folytán, személyem körüli miniszteremmel báró Orczy Bélát, honvédelmi miniszteremmel báró Fejérváry Gézát, kereskedelmi miniszteremmel Baross Gábort, vallás- és közoktatási miniszteremmel gr. Csáky Albint, pénzügy-miniszteremmel Dr. Wekerle Sándort, igazságügyminiszteremmel Szilágyi Dezsőt, horvát-szlavon-dalmátországi tárczanélküli miniszteremmel Josipovics Imrét ujjal kinevezem, illetőleg ezen eddig is viselt állásaikban megerősítem. földművelési miniszteremmel pedig gróf Bethlen Andrást, Brassó- és Széchenyvármegyéek főispánját és szász ispánt ezenel kinevezem és a belügyminiszterium vezetésével önt bízom meg. Az illetőkhöz intézett kézirataimat további intézkedés végett idezárom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Gr. Szapáry Gyula, s. k.

Ezután az egyes miniszterekhez intézett kir. kéziratok következnek, végül pedig a gr. Teleki Géza felmentésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik: Kedves gróf Teleki! Magyar miniszteriumom lemondása és saját kérelme folytán, önt belügyminiszteri állásától hű és buzgó szolgálatainak teljes elismerése mellett ezenel felmentvén, önnel egyttal a titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán, s. k.

Meg van tehát az új kormány, mely csak annyiban változott, hogy a kabinet feje többé nem Tisza Kálmán, hanem, gr. Szapáry Gyula és hogy gr. Teleki Géza helyett gr. Bethlen András nevezetett ki miniszterre.

Igen érdekes, hogy az össz-miniszteriumra vonatkozó kinevezést ő felsége márcz. 15-én írta alá.

Vajjon az új miniszterium meg fog-e érdemelni a márczius 15-iki kabinet nevet!

Márczius tizenötödike.

— Irta és a dobr. kereskedő ifjak önképző egyesületében márcz. 15-én felolvasta: Kécsa Barna. —

Hős költeményt kellene annak írni a 1848. márcz. 15-ének történetét híven akarná visszaadni.

A kötetlen beszéd, a próza, nem alkalmas arra, hogy e csodás nap dicsőségét elmondja.

A lant legerősebb s legzengőbb hurjaiba kell csapni a költőnek, ha márczius 15-ikéről dalol!

Ha megszületik azon költő, ki hivatva lesz a magyar szabadságharc époszát megírni, tárgya oly gazdag lesz, hősei közt annyi nemes jellem akad, hogy ily gazdag tárgyu s annyi eszményi hőssel bíró hőskölteményt, a világ-irodalom nem lesz képes többet felmutatni.

Ese hős költeménynek első énekét márcz. 15-ének dicsőítése fogja képezni!

Márczius, a tavasz első hónapja hozza meg a föld ébredését hosszú téli álmából. Fű, fa zöldülni kezd, rügy bontakozik az ágakon, virág fakadni kezd. Ragyogó nap sugarától rohamosan ébred a természet s egyszerre csak valami kedves ismerős, de rég nem hallott hang üti meg füleinket: megzendül a márdal, hirdetve: „Légy ádvöz illatos, virágos kikelet!”

1848. márczius 15-ike hozta meg a magyar nemzet ébredését százados álmából. Rákóczi szabadság-harcának lezajlása után, midőn a majthényi sikon utolszor zengtek a kurucz vitézek tárogatói, midőn meghajították a tépett lobogókat a császári hadak előtt s a bujdosó fejedelem nyomát hóval fődte be a tél: hosszú, nagyon hosszú álom borult a nemzetre.

Ugy tűnt fel, mintha bifáradt volna s eljárt volna szerepét a világ színpadán. Közöny és reménytelenség uralkodott. E veszedelmes tüneteket a szabadság-harcok sikertelensége idézte elő.

Jött Mária Theresia uralma. Az ő trónjának védelmére ismét föllángolt a magyar vitézség. A „vitam et sanguinem pro rege nostro“ („Életünket és véréünket királyunkért!“) jelszót hatalmas tettek követték. — A magyar vitézség megmentette a szorongatott nő- király trónját. — Mária Theresia nem is volt e miatt halátlan, de e hála több kárt, mint hasznot okozott nemzettünknek.

Igaz ugyan, hogy Mária Theresia több intézménye hasznára vált a műveltség emelésének, az is igaz, hogy ő nem késett a trónja védelmében érdemeket szerzett magyarokat kitüntetni s illog jutalmazni, de viszont az ő uralma alatt vette kezdetét azon nagymérvű germanizáció, melynek utóhatása még most, egy század múlva is észlelhető!

Mária Theresia a magyar főurakat Bécsbe csalogatta s osztrák mánás kisasszonyokkal összeházasította.

A magyar főurak Bécsben palotákat emeltek s jövedelmüket — Magyarországra nagy kárára — Bécsben költötték el. Még ennél is nagyobb kár volt a nemzeti jelleggen ejtett hiba, az t. i., hogy a magyar főurak elnémetesedtek s a teljes visszamagyarosítás még a mai napig se történt meg!

Mária Theresziát II-ik József császár követte a trónon.

A válság vége.

A válság meg van oldva. Király ő felsége elfogadta a kabinet lemondását s kinevezte az új miniszterium tagjait. A hivatalos lap tegnapi száma közölte a felmentéseket és kinevezéseket. Tisza Kálmán a következő meleg hangú leiratban mentette föl a miniszterelnöki tisztitól király ő felsége: Kedves Tisza!

A kabinet kinevezésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik:

Magyar miniszterelnököm elterjesztése folytán, személyem körüli miniszteremmel báró Orczy Bélát, honvédelmi miniszteremmel báró Fejérváry Gézát, kereskedelmi miniszteremmel Baross Gábort, vallás- és közoktatási miniszteremmel gr. Csáky Albint, pénzügy-miniszteremmel Dr. Wekerle Sándort, igazságügyminiszteremmel Szilágyi Dezsőt, horvát-szlavon-dalmátországi tárczanélküli miniszteremmel Josipovics Imrét ujjal kinevezem, illetőleg ezen eddig is viselt állásaikban megerősítem. földművelési miniszteremmel pedig gróf Bethlen Andrást, Brassó- és Széchenyvármegyéek főispánját és szász ispánt ezenel kinevezem és a belügyminiszterium vezetésével önt bízom meg. Az illetőkhöz intézett kézirataimat további intézkedés végett idezárom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Gr. Szapáry Gyula, s. k.

Ezután az egyes miniszterekhez intézett kir. kéziratok következnek, végül pedig a gr. Teleki Géza felmentésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik: Kedves gróf Teleki! Magyar miniszteriumom lemondása és saját kérelme folytán, önt belügyminiszteri állásától hű és buzgó szolgálatainak teljes elismerése mellett ezenel felmentvén, önnel egyttal a titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozom. Kelt Budapesten, 1890. márczius 15-én.

Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán, s. k.

Meg van tehát az új kormány, mely csak annyiban változott, hogy a kabinet feje többé nem Tisza Kálmán, hanem, gr. Szapáry Gyula és hogy gr. Teleki Géza helyett gr. Bethlen András nevezetett ki miniszterre.

Igen érdekes, hogy az össz-miniszteriumra vonatkozó kinevezést ő felsége márcz. 15-én írta alá.

Vajjon az új miniszterium meg fog-e érdemelni a márczius 15-iki kabinet nevet!

Márczius tizenötödike.

— Irta és a dobr. kereskedő ifjak önképző egyesületében márcz. 15-én felolvasta: Kécsa Barna. —

Hős költeményt kellene annak írni a 1848. márcz. 15-ének történetét híven akarná visszaadni.

A kötetlen beszéd, a próza, nem alkalmas arra, hogy e csodás nap dicsőségét elmondja.

A lant legerősebb s legzengőbb hurjaiba kell csapni a költőnek, ha márczius 15-ikéről dalol!

Ha megszületik azon költő, ki hivatva lesz a magyar szabadságharc époszát megírni, tárgya oly gazdag lesz, hősei közt annyi nemes jellem akad, hogy ily gazdag tárgyu s annyi eszményi hőssel bíró hőskölteményt, a világ-irodalom nem lesz képes többet felmutatni.

Ese hős költeménynek első énekét márcz. 15-ének dicsőítése fogja képezni!

Márczius, a tavasz első hónapja hozza meg a föld ébredését hosszú téli álmából. Fű, fa zöldülni kezd, rügy bontakozik az ágakon, virág fakadni kezd. Ragyogó nap sugarától rohamosan ébred a természet s egyszerre csak valami kedves ismerős, de rég nem hallott hang üti meg füleinket: megzendül a márdal, hirdetve: „Légy ádvöz illatos, virágos kikelet!”

1848. márczius 15-ike hozta meg a magyar nemzet ébredését százados álmából. Rákóczi szabadság-harcának lezajlása után, midőn a majthényi sikon utolszor zengtek a kurucz vitézek tárogatói, midőn meghajították a tépett lobogókat a császári hadak előtt s a bujdosó fejedelem nyomát hóval fődte be a tél: hosszú, nagyon hosszú álom borult a nemzetre.

Ugy tűnt fel, mintha bifáradt volna s eljárt volna szerepét a világ színpadán. Közöny és reménytelenség uralkodott. E veszedelmes tüneteket a szabadság-harcok sikertelensége idézte elő.

Jött Mária Theresia uralma. Az ő trónjának védelmére ismét föllángolt a magyar vitézség. A „vitam et sanguinem pro rege nostro“ („Életünket és véréünket királyunkért!“) jelszót hatalmas tettek követték. — A magyar vitézség megmentette a szorongatott nő- király trónját. — Mária Theresia nem is volt e miatt halátlan, de e hála több kárt, mint hasznot okozott nemzettünknek.

Igaz ugyan, hogy Mária Theresia több intézménye hasznára vált a műveltség emelésének, az is igaz, hogy ő nem késett a trónja védelmében érdemeket szerzett magyarokat kitüntetni s illog jutalmazni, de viszont az ő uralma alatt vette kezdetét azon nagymérvű germanizáció, melynek utóhatása még most, egy század múlva is észlelhető!

Mária Theresia a magyar főurakat Bécsbe csalogatta s osztrák mánás kisasszonyokkal összeházasította.

A magyar főurak Bécsben palotákat emeltek s jövedelmüket — Magyarországra nagy kárára — Bécsben költötték el. Még ennél is nagyobb kár volt a nemzeti jelleggen ejtett hiba, az t. i., hogy a magyar főurak elnémetesedtek s a teljes visszamagyarosítás még a mai napig se történt meg!

Mária Theresziát II-ik József császár követte a trónon.

A válság vége.

A válság meg van oldva. Király ő felsége elfogadta a kabinet lemondását s kinevezte az új miniszterium tagjait. A hivatalos lap tegnapi száma közölte a felmentéseket és kinevezéseket. Tisza Kálmán a következő meleg hangú leiratban mentette föl a miniszterelnöki tisztitól király ő felsége: Kedves Tisza!

A kabinet kinevezésére vonatkozó kir. kézirat így hangzik:

Magyar miniszterelnököm elterjesztése folytán, személyem körüli miniszteremmel báró Orczy Bélát, honvédelmi miniszteremmel báró Fejérváry Gézát, kereskedelmi miniszteremmel Baross Gábort, vallás- és

Azért nevezem egyszerűen császárnak, mert ő annyira kicsinyelte a magyar alkotmányt és Magyarország külön állását, hogy meg se koronáztatta magát magyar királlyá. Ő a korlátlan egyeduralom híve volt. Országgyűlések és törvények helyett császári rendeletekkel kormányozta nemcsak Ausztriát, de Magyarországot is, e mellett pedig — az ősszabadság kivételével — eszméjét megakartván valósítani — nagyobb arányokban és kényszer-eszközökkel folytatta az elődje által megkezdett germanizálást.

II-ik József császár, ki különben egyike volt a leggenialisabb és leghumánusabb uralkodóknak, halálának után belátta, hogy tévedett. Vissza is vonta minden törvénytelen rendeletét, csupán két olyan rendeletet tartott meg épségben, melyek felvilágosodást hirdették, — e rendeletek a protestánsok szabad vallás-gyakorlatára s a jobbágyok szabad költözésére vonatkoztak. Sőt azt is elhatározta, hogy magyar királlyá megkoronáztatja magát, — de ezen elhatározásának kivételében megakadályozta őt a halál.

II-ik József császár erőszakos germanizálása és több rendbeli alkotmány-sértése felrázta végre a nemzetet álomból, de miután a régi rendi alkotmány visszaállítására kilitáskodott, ismét meggyugodtak a kedélyek. Azonban az új idők szellemét, a népszabadság szellemét, mely már diadalra tört előre Franciaországból, még ekkor sem voltak képesek megérteni és átérzeni apáink.

Csak egy kis ideális csoport volt az, — mely a francia forradalom eszméinek terjesztésére vállalkozott. Martinovic és társaiak szíve lobbant lángra azon tisztító tüztől, mely trónokat emésztett ugyan meg, de a korhadó világ romjain megalkotta az új világot, melynek hármasságát („Szabadság! Egyenlőség! Testvériség!) nemzetünk csak e század közepe iparkodott megvalósítani.

Martinovic és társai eszméik terjesztése végett semmi veszélyes összeesküvést nem szöttek, teljesen ideális és theoretikus ténnyel bírók, de oly nagy volt már e korban a retteget a francia forradalom diadalmas eszméitől, hogy Martinovicot és társait, a népszabadság eszméinek pusztáronkon-szenve miatt, vérpadra hurcolták!

A vértanúk egyike, kivégeztetése napján szénél egy lecsontított fát rajzolt bőrtőre falára, melynek ágaira a kivégeztettek neve volt fölírva, alája pedig e mondat: „Szébben hajt ki majd a törzsöd!”

Ugy is lett!

A francia háborúk lezajlása után, e század elején, kezdődött meg hazánkban a reform-korszak, melynek egyik kiváló alakja a legnagyobb magyar: gr. Széchenyi István volt.

A magyar alkotmány azonban még mindig csak a rendek, a nemesség kiváltsága volt, annak sáncaiból a népek milliói ki voltak zárva. Kiterjeszteni az alkotmányt a nemzeten minden tagjára, általítani az ősi alkotmányt az új időknek, az új viszonyoknak megfelelőleg: ez volt a Kossuth Lajos nagy eszméje, melyet törhetetlen buzgalommal, tántoríthatatlan elhatározással s lángoló ékes-szóval szolgált.

A népszabadság eszméje, melyet a zsarnokság hiába próbált vérebe fojtani, mindinkább hódított Magyarországon Kossuth lón a népszabadság apostola s az országgyűlésen is mindinkább szaporodtak a népszabadság,

haladás hívei s Magyarország — lelkes fiainak vezetése mellett — azon utra lépett, mely az urasulást, a megfúlás reményét keltette föl a magyar nemzetben.

Az alatt, míg a pozsonyi országgyűlésen a pártok a követendő irány felett vitakoztak, kiűtött Párisban a forradalom. A francziák elűzték a népszerűtlen kormányt, vele együtt az Orleans-dinasztiát, s kiküldték a köztársaságot.

A párisi forradalom híre lángra gyújtotta a bécsi népet is. A nép fegyvert ragadt s alkotmányt követelt. — Követelésének meg lett az a sikere, hogy a zsarnokság főmestere, Metternich herceg menekülni volt kénytelen, s futását a szabadság napjának felragyogása követte.

A párisi és bécsi események után hogy maradhatott volna tétlen Magyarország, mely különben is türelmetlenül várta már a zsarnokság bukását s a modern alkotmány kialakítását?

Tenger gyanút mozdult meg a pesti nép. Petőfi, Jókai, Vasvári s más lelkes és nagy tehetségű ifjak vezetése alatt összegyűlt az ifjúság és Pest város lakossága s 12 pontba foglalta össze a magyar nemzet kívánásait. E pontok így hangzottak:

- 1. Kívánjuk a saját szabadságát, a cenzura rögtön eltörlését.
2. Felelősséminisztériumot.
3. Évenkénti országgyűlést Pestben.
4. Törvényelőtti egyenlőséget, polgári és vallási tekintetben.
5. A nemzeti őrsereg rögtön felállítását, vedje hazáját minden férfi.
6. Közösséteherviselést.
7. Urbéri viszonyok megszüntetését.
8. Esküdt s éket, képviselőt alapján.

9. Nemzeti bankot.
10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.

11. A politikai státusz-folyókboacsátassanak szabadon.
12. Uniót Erdély és Magyarhon között.

Legyen egyenlőség, szabadság, testvériség!

(Folyt. köv.)

Száztizennyolc bűneset.

Pénteken reggel kezdte meg a debreczeni kir. törvényszék a végtagyalást Morvai Károly ügyében, ki tizenkilenc pontban helyezettét vád alá sikasztás, zsarolás és csalás miatt.

A törvényszék következőleg alakult meg: Elnöklő bíró: Ujhelyi András, kir. algyezes; Sárváry Lőrincz, referens bíró: Mocsai József, szavazó bíró: Konrád Sámuel, jegyző: Dicsőfi Sándor, védő: dr. Bakonyi Samu.

A vádlott használ több embert rövidített meg a legfurfangosabb módon, de éppen nem látszott rajta, hogy terhelve érezze a lelkiismeretét, mert teljesen nyugodt volt. A tárgyalást védő elnapoltatni kerli, mivel több hivatali könyv és az 1881. előtti szolgálati szabályzatok beszerzését szükségesnek találja a védelem. A törvényszék rövid tanácskozás után nem adott helyet az elnapoltatásnak, mivel a könyvek és a szolgálati szabályzatok rövid uton is előkeríthetők. Erre megkezdődött a bizonyítási eljárás.

Kapros Gábor panaszos előadja, hogy

1880. decemberben megbizta vádlottat, 106 frt betáblázási illeték befizetésével; általadta neki az összeget, miből azonban vádlott 80 frtot saját céljaira használ fel s hamis nyugtákat adott át Kaprosnak. Morvai tagadja, hogy elikkasztotta volna a pénzt, azonban ez Gergely Antal és Szentgyörgyi József tanúk vallomásaiból is világosan kiűnt. Megvizsgálták a könyveket is, azokban csupán 26 frt 26 kr volt elkönyvelve. A könyvek vizsgálása alkalmával érdekes dolgok derültek ki az adóhivatali könyvelésre vonatkozólag. Az adóhivatalnokok maguk bevallották, hogy az adópénztár kezelésénél az egyes tételeket nem ellenőrizték soha a napi zárás alkalmával, csupán akkor, ha a főösszeg nem egyezett. Helyben hagyási záradékot pedig sohasem alkalmaztak. Érdekes pontja volt a bizonyítási eljárásnak az is, mikor védő kérdezte: sokat volt a vádlott távol hivatalától a választások idején, illetve részt vett-e a kereskedésben, mely idejének legnagyobb részét elrabolta. Szentgyörgyi: Résztvett miadég.

Kozma Jánosné panaszos előadja, hogy 1885 október 16-án felszólította őt vádlott, hogy fizesse be 7 frt 75 kr illeték tartozását. Panaszos átadott vádlottnak 10 frtot, de ő sem a visszajáró 2 frt 25 kr nem adta neki vissza, sem az illetéket be nem fizette. Morvai azzal védekezett, hogy az illetéket befizette, de másféle tartozásába Kozmánának s nem sikkasztotta el az összeget.

Szűcs Imre panaszos előadja, hogy neki egy bűnténye volt függőben s Morvai kizsárolt családjától 70 forintot oly feltétel alatt, hogy panaszosnak a bebörtönöztetéséért való megmenekülését kieszközi, de nem tette, a pénzt pedig elhasználta. Kozma Jánosné tanu nagy derűtlenség közt adta elő, hogy azt mondta nekik Morvai: akkor lesz a fiu bezárva, mikor a kemény lyukba lesz bezárva, de fizessenek, mert urak zsebébe kell a pénz, ő ugyanis a 70 frtot fel akarja küldeni a kir. táblai bírónak. Kozmának, rögtön észrevette a turpisságot s mondta is az anyjának: Jaj, édes anyám, ez lesz csak egyszer a nagy zsebvagó, különben csak ugy titulálta Morvait: „zugirkász”. Morvai azt állítja, hogy a felebbezési iratokat egy szakértővel csináltatta meg, ennek aztán elfizette a 70 frtot. Vádlott különben még karakterét is akarta ragyogtatni, mikor kérdeztek tőle, ki volt az a szakértő? Morvai: azt nem mondhatom meg. Elnök: Ágensé volt? Morvai: Nem, csak váltó forgatón volt az én titkos jó emberem. Védő: Tiszviselő volt? Morvai: Az, de többet nem mondok, mert becsület szavamot adtam neki s nálam első a becsület. Nem szólok, inkább a következményeket is elviselem. Elnök (Kozmánához): Tudta-e, hogy az anyja pénzt ad Morvainak? Kozma: Nem tudtam, mert ha megsejttem, nyomban kikapartam volna a szemét a zsebvagónak!

Öz. Marek Györgyné panaszos előadja, hogy ő 7 frt 95 kr adott Morvainak. Ugyanis elámitotta őt, hogy a részére rokkant hazolt segélyt eszközöl ki, ezt azonban nem tette. E vád azonban elesett Mareknának azzal a kijelentésével, hogy ő a fenti összeget önként adta Morvainak.

Jámbor Ferencz panaszos előadja, hogy a Tisza-szabályozási irodától reá rótt 32 frtnyi illetéket rabizta vádlottra, de az elikkasztotta. Elnök: Morvai átvette Jambortól a pénzt? Morvai: Nem vettem át.

Oláh Jánosné panaszos előadja, hogy 1884. okt. 3-án 17 frt 20 kr hagyték-illetéket bizott rá befizetés végett vádlottra, de ez elikkasztotta az összeget. Morvai: én befizettem az illetéket.

Oláh: Nem igaz, e miatt minden-nap a nyakára jártam, már szegyletem is magamat, mert azt mondták rám, hogy s z e r e i m e s v a g y o k Morvaiba, azért járok mindennap hozzá.

Knoll Pál panaszos meghalt, vallomása felolvastatik. E szerint vádlott a neki befizetés végett átadott 56 frt illetéket saját céljaira használta fel. Morvai: Csak szeptemberben kellett volna befizetni az illetéket, s addig kölcsön kértem panaszostól a pénzt, ő kölcsön adta nekem, de szeptemberben nem volt pénzem, és nem tudtam befizetni. Én nem sikkasztottam el a pénzt, csak adósa vagyok panaszosnak.

Pataki Sándorné panaszos előadja, hogy tőle vádlott 7 frt 50 krt zsárolt ki, elámitván őt, hogy kieszközi illeték-tartásának kiszállítását, de nem tette. Morvai: Folyamodtam, de nem sikerült.

Öz. Domján Lajosné panaszos meghalt, felolvastatik vallomása. Vádlott átvett tőle 26 frt 60 kr kincstári illetéket, s nem fizette be, de elhasználta, panaszosnak pedig hamis nyugtát adott. Morvai: Tévedésből másnak könyvelttem el az összeget.

Szilágyi Józsefné panaszos előadja, hogy megbizta vádlottat szőlőjének eladásával Morvai eljiss adta 100 frtot s 20 forintot felvett ez összegből. Szilágyiné azonban be-isméri, hogy erre meghatalmazta Morvait, tehát e vád elesett.

Némethi József panaszos előadja, hogy 1880 márciusban Morvai kizsárolt tőle 5 frtot, azzal az ígérettel, hogy illetéktartozását beszállíthatja. Morvai: semmit nekem ezért nem adott, csupán 2 orgonafát.

Fehér András panaszos előadja, hogy vádlottnak befizetés végett átadta 57 frt 60 kr illetéktartozását, de ez nem fizette be. Morvai: Befizettem volna de elvesztettem a pénzt.

Papp Emilia panaszos előadja, hogy 10 frt 50 kr illeték tartozását befizetés végett átadta vádlottnak, de ez elikkasztotta, Morvai: Csak 3 frtot nem fizettem be ez összegből.

Benes Venczelné panaszos előadja, hogy vádlott 27 frt 52 kr illetéket átvett tőle, de nem fizette be. Morvai tagadja.

Sütő Sándorné panaszos előadja, vádlott 15 frt illetéket átvett tőle, de nem fizette be. Morvai tagadja.

Varga Lajos panaszos előadja, hogy vádlott 10 frt illetéket átvett tőle s elikkasztotta.

Juhász Jánosné panaszos előadja, hogy őt 50 frtig rövidítette meg vádlott. Morvai tagad.

Cséki Zsuzsanna panaszos előadja, hogy tőle 32 frt 92 krt sikkasztott el vádlott. Morvai tagadja ezt is.

Ezután magán viszonyaira nézve intéztek kérdéseket vádlottnak. Védő: Sok jövedelme volt a zugirkászattól? Hiszen őn ugy intkodott, mint valami ügyvéd? Morvai: Nem ugy fizettek engem, mint az ügyvédet. Védő: Csak jobban. Morvai: Rendesen egy libával, csirkével honoráltak.

Ezzel a bizonyítási eljárás véget ért. A vád- és véd-beszédet és ítéletet holnapi lapunkban adjuk.

(Folyt. köv.)

A lelkész leánya.

Regény. — Irta V. Szál Karolina. (Folytatás.)

Julia elhallgatott, látta, hogy a kocsis kihuzza a szinából a borított kocsi, tisztogatja, készitgeti. Tehát mégis csak elmegyünk? — kérde meg egyszer keserű tekintettel.

— Elmegyünk, el. Gábor jött a kastélyból, szemei veresek voltak a sirástól, határtalanul szerette fiatal grófját.

— Hogy van már Ödön gróf? — kérde az öreg pap, midőn Julia kiment a szobából.

— Haldoklik már, az orvos mondta, hogy egy óránál tovább nem fog élni.

Julia az ajtón kül meghallá ezt, a kertbe sietett, hogy tanu nélkül adhassa át magát keservének.

Szeretett reménytelenül s kinek forró csókja már egyszer ajkát égette, most haldoklik és neki nem csak látnia, de rá gondolnia se szabad.

Elmenni innen egész évre, vagy tán örökre! Ezt sok volt szívének elviselni. Azon lugasba ment, hol egykor Ödönal társalgott. Nem függtek már itt a dus szőlőfűrtök s a dér is megcsipte a gyöngyikeket, virágaik összegzsgorodtak megszintelenedtek.

Csak a fehér ószirozsa dacolt még a hideg hatalmával, dusvirágait a kerítés melle sorakoztatva, magasra felnyulva. Más minden elpusztult már, pusztá lett Julia kebleben is, dér lepte meg ott a remény és szerelem virágait; hideg, dermesztő tél fenyegette élet-örömeit örökre.

Ráborult a lugasban levő fehér asztalkára, keservesen zokogva. Feje felett hűvös ószi-szellő susogott a fák levelelei közt s egy-egy szőlőlevél lábaihoz esett elárgultán s megszáradva.

A nap azonban tisztán ragyogott és a természet ösz szinében is felségesnek látszott. De épen ez ellentét nevelte Julia fájdalmát s a mint a nagyon közel fekvő szomszéd falvacská harangja élesen megcsendült, megdermedt szívvél hallgatá, azt hitte, hogy ez a halálharang.

Az esperes utána jött; tudta, mit szenved gyermeke; megállt mellette percig szótlanul, aztán mondá oly jószággal, mint csak tőle e percekben tehetett:

— A kocsi eléállt, gyermekem induljunk. Julia nem sirt már, felegyenesedett, arca lilium fehér volt, és szilárd hangon felelte:

— Megyek atyám.

XXIV.

Először érzett Julia keserves fájdalmat lelkében, a mint a kedves Györgyfalvától s a benne haldoklótól meg kellett válnia; ez annál jobban fájt, mert atyja egy idegen helyen s teljesen ismeretlenek között hagyá.

Ekbergné asszony nem igen vigasztalta fivére leányát, a mint ennek atyja eltávozott egy havi nálok mulatása után. Addig csak meg volt kímelve Julia a háziolólótól, de később naprendre volt az ő kezeinek igénybevétele is.

Csak éjjel, midőn a néne melletti kis szobában virasztva könnyeit hullathatá: engedett bánatának szabad menetet.

Reggel, ha kiserit szemeit, — halvány arczát látta nagynéje, megcsóválta fejét s egyszer csakugyan nem álta meg szó nélkül.

— Julia, atyád pár szóval mondá nekem, hogy kit szeretél, meghalt. Látom, még mindig siratod titkon, hisz a nagy fájdalmat hamar nem is lehet legyőzni; de végre te keresztény leány lévén, meg kell nyugodnod isten rendeléseira. Hallottam, hogy forágu is

volt, kit siratsz, hidd el, jobb hogy meghalt, így legalább tisztán áll lelki szemeid előtt, de hidd el, hogy soha se vett volna nőt. — Egy tapasztalatlan leány könnyen elcsábítható és késő lett volna őt könnyelműsége miatt siratnod. Feledd hát és térj vissza komolyan az élethez, nem neki voltál rendelve.

A tél folytán sok ily tanácsot osztott Ekbergné Juliának, míg végre valóban szünni kezdtek a könnyek, csendes, néma fájdalomnak később csak el-el komolyodása volt még némi jele. A fiatal szív feledni tud s gyógyulni képes; az esperes irt ugyan leányának, de makacsul hallgatott Ödönról; Julia sem merte leveleiben őt kérdezni, midág remélve, hogy atyja majd magától ír felőle; de a családós újra és újra ismétlődött.

Ekbergné nagy gazdasszony lévén, házában mindenféle női foglalkozás végbe ment s tavaszra írhatta Julia atyjának, hogy a legszebb haladásban van a gazdasszonyi pályán.

Május hó végén voltak, nagyon csodálkozott Julia, a mint egy napon nyájában mondá néneje: No kis leány, öltözködjél fel csinosan, a szomszéd faluba megyünk látogatába. A télen csak kétszer voltam ott, de már majd többször átme gyünk kedvedért, hogy egy kis szórakozásod legyen. Van nekem ott egy barátom, azzal csak olyan barát, milyennel más hiányában meg kell elégednem. Idősebb nálammal, de elég olvasott asszony, német születés, férje is az, de mégis magyarul társalognak.

Egy régi várkastély felügyelője az öreg Kreuz ur s néneje nek nincs más baja, mint-hogy férje nagyot hall és igen indulatos. Ezeket leszámítva, teljes jó létnék örvend. Most elhozta Kassáról egy unokáját, kinek szülei rég elhaltak s neveltetését most végzik be egy intézetben. Emma kedves, vidor leány, tizenhét éves; jól fogod vele találni magad,

A várkastély egy szép kertben fekszik, melynek fele csaknem erdőnek van hagyva, a másik fele szép virágos és veteményes. Kertész is tartanak, meg pedig olyat, kinek Emmát adják nőül, felig-meddig már megnyasszony is. A felügyelőnek szép lakásuk épült tavaly a régi kastély végében; amabban nem lakik senki, el van hagyatva, a legrégebbi szárnya már csaknem romszertűvé kezd válni. Amott látható ablakokból azt a kis hegylanczot, azon túl van a falvacská. Jó kis kocsiut vezet a hegyek aljában, odáig te örülni fogsz e kirándulásnak.

Julia meglepte néneje jósága és azonnal sietett átöltözni, kissé felderült a gondolatra hogy végre kimozdulnak lakhelyükből.

Mi azonban megelőzük őket s szét tekintünk Kádásfalván a felügyelő urék családja között.

Távol a nagyvilágtól éltek a kádásfalviak boldog egyszerűségben; a falusi nép jól tudta, hogy Kreuz felügyelő ur a várkastélyban az uraság minden itteni birtokában mindenható ur. Egy év a másik után telt, sohase jött ide a valódi birtokos és Kreuz ur, Kreuzné asszony teljhatalommal éltek s uralkodtak.

Hogy nálunknál okosabb tisztviselő ne legyen e birtokon, csak egy munkás paraszt embert fogadtak ispán helyett, kinek czime „János gazda” volt, szorgalmas nevelés s fel-tuczetet gyerekekkel Kreuz uramnak engedelmessé kedve.

Néhány béres, kocsis, három népcselés s az öreg Jóska huszár, jelenleg mindenes a háznál, Dorka leányasszony csak 40 éves még, eleven telt termeltet piros, gömbölyded arczkával, viseli a szakácsné czimet s kezeli a sok kulcsot.

(Folyt. köv.)

HELYI HIREK.

A nagy nap emléke. Március 15-ikét — mint már szombati számunkban is jeleztük — nagy lelkesedéssel ünnepléte meg Debreczen város lakossága.

Szombaton délután 5 órakor a joghallgatók önképzőköre igen sikerült és lelkes ünnepélyt rendezett a főiskola VI-ik szanu teremben.

Este a főiskolai ifjuság a czégléd-utcai „Kis pipa” vendéglóban gyűlt össze, hol számos pohár-köszöntő mondatot.

A kereskedő ifjak önképző egyletében este 9 órakor kezdődött az ünnepély. Az egyleti helyiség szűfölség megelt válogatott közönséggel, melynek sorában nagy számmal voltak képviselve Debreczen lelkes hölgyei.

A kereskedő ifjak daköre a „Szózat”-ot, a „Talpra-magyar”-t, végül pedig a „Hymusz”-t adta elő nagy szabotossággal.

A szép és lelkes ünnepély 10 órakor ért véget.

Ünnepély után a kereskedő ifjak és a helybeli sajtó képviselői a „Bika”-szálloda földszinti éttermébe vonultak, hol a Magyarifjak zenéje mellett sokáig együtt maradt a nagyszámú társaság.

Márczius 15-én délelőtt 10 és 11 óra közt lélekemelő kiskörű ünnepélynek volt színhelye a collegiumi IV. elemi osztály tanterme.

Most még csak hegedűszóban, szép mese gyönyörű mondatok el és jelenetektől, de ha a dolognak esetleg további következményei lesznek, per longum et latum megírjuk ezen éjféli óra történetét!

Márczius 15-én délelőtt 10 és 11 óra közt lélekemelő kiskörű ünnepélynek volt színhelye a collegiumi IV. elemi osztály tanterme.

A főiskolában elhelyezett elemi osztályok összes növendékeit (a gyakorlati iskola kivételével) fenti teremben gyűjték össze tanítóik, hogy a nagy nap emlékének egy ünnepélyes órást szenteljenek.

A 48/49-iki honvéd-egylet szokásos márczius 15-iki táncvigalma szombaton éjjel tartatott meg a „Korona”-szállodában.

Felhívás a kereskedő ifjakhoz. Mindazok, kik a márczius 15-iki ünnepélyen, mely a kereskedő ifjak önképzőköreben is kezdődött.

Színház. Tegnap este zsúfolt ház előtt folyt le a Kópácsy Juliska jutalom-játéka. Még ilyen jutalom-játék nem volt ezen idény alatt.

Színházi műsor. Márcz. 18-án: „Örök törvény.” 19-én és 20-án: „Náni.” (Ujdonság). 21-én: „Napam asszony.” (Ujdonság).

Garázda katonák. A Lisztes-féle korcsmában tegnapelőtt este összegyűlt egy lelkes társaság a hazafias dalokkal és szónoklatokkal.

Halálhír. Kainráth Antal nagy-csapó-utcai vendéglős, kinek vendéglője a Csokonyai nevet viseli, h. hó 14-én életének 44-ik évében elhunyt.

Közönségnyilvánítás. Mindazon barátain és ömerőseim, kik h. hó 14-én d. u. kis finnk eltakarítása alkalmával személyes megjelenésükkel enyhíték szülői fájdalomukat.

Közönségnyilvánítás. Mindazon barátain és ömerőseim, kik h. hó 14-én d. u. kis finnk eltakarítása alkalmával személyes megjelenésükkel enyhíték szülői fájdalomukat.

Ö. T. Zádor Lajos nagykereskedő 26 frrtal a debreczeni önkéntes tűzoltó-egylet alapító tagjai sorába lépett.

Klein Lajos és társa kassai éleztő gyár tulajdonosok által, mi számunkban közölt hirdetésire figyelmeztetjük az érdeklettek.

Lapunk hirdetési rovatában foglalt Horváth András szobafestő hirdetésére különösen felhívjuk ugy helybeli, mint vidéki előfizetőink figyelmét.

BUDAPESTI HIRLAP.

A „Budapesti Hirlap” újévvel pályafutása tizedik évébe lépett. Az elmúlt évek őrias haladás korszakát alkotják a magyar zsurnalisztika történetében és a „Budapesti Hirlap” talán elfoglaltabb nélkül mondhatja magáról, hogy évek óta ország- és korunk megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkiválóbb európai sajtó magaslataira emelte.

A „Budapesti Hirlap” a művelt magyar újságolvasó közönség mandatarusa. E megbízatás őrias erkölcsi súlyával vesznk részt a vélemények harcában és a közölgök elintésében.

Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a „Budapesti Hirlap” a jövőben is az maradjon, a melynek a minnek indult, a mely irányban hatalomná növekedett, a melyben az elsőseget nem engedheti át soha senkinek.

Programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkánkat a közölgök szolgálatában. Folytatjuk erősen fegyverkezve a nagy tusakra, a melyek a közeljövőben a nyilvános élet minden munkására váruak.

Tudósítók és hírek delgában a legzadagabb és legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nem közönségünk megválogatásánál mindig szemelőtt tartjuk, hogy a legműveltebb és legkényesebb izlésű közönség szolgálatát a valóságos, igazságot és idomosságot sohasem aldozzuk fel a szenzációknak.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél-évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr.

Közgazdaság. Gabnaárak. (Budapesti terménytőzsze márt. 15.) Buza tavaszra 8.61 pénz, 8.63 árú, buza őszre 7.72 pénz, 7.74 árú.

SZERKESZTŐI POSTA. K. F. urnak, helyben. Ujabbán beküldött verséit ismét mellőznünk kellett, mert elkoptatott csekémet dolgoz fel — gyöngé formában.

Debr. színház. Holnap, kedden, 1890. márczius hó 18-án páros bérletben, itt másodszor: Örök törvény.

Főszerkesztő: Sziny Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

Nyilt-tér*) Nyilatkozat.

Tegnap városzerte azon bir lett elterjesztve, mintha mi folyó hó 15-én este a Bika szálloda éttermében, hol a kereskedő ifjak egylete társas vacsoráját tartotta.

Debrecezen, 1890. márczius 17. Gróf Teleki Ádám. Bárá Vécsey Miklós. Pallai Vincze. Bernáth István.

Ezen rovatban közölték nem való felelősséget a Szerk.

Árverési hirdetés.

Alólirott ezennel köshírré teszem, hogy a dr. Scheer Benő csödtömegéhez leltározott ingóságok, u. m. butorok, evőeszközök és edények, függönyök, szőnyegek, könyvek, férfi ruhák és egyéb apróságok folyó hó 20-án és esetleg 21-én délután 3 órakor a nagy-uj-utcai 1598. sz. háznál — készpénz fizetés és a megvett tárgy azonnali elszállításának feltétele mellett — árverésen el fognak adatni.

Debrecezen, 1890. márczius 17. Dr. Bakos Imre ügyvéd. Mint Scheer Benő csödtömegének gondnok.

Magas törzsű poszméte

egy éves és idei oltás a gazdasági tanintézetben eladó darabja 60—80 kr. Megrendelhető az igazgatóságnál.

Csödtömeg eladás.

A közadós Schwarzcz S. csödtömegéhez tartozó férfi és gyermek ruhánemű összes árú nagy tömegben zárt ajánlat után eladatnak. Leltári becserítke ezen árúknak 4061 frt 44 kr. Felhívom azért a venni szándékozókát, hogy ajánlataikat, — melyhez a becseríték 10%-tőlíja vagyis 406 frt 15 kr is csatolandó — hozzámm legkésőbb a f. é. márczius 23-áig bezárolag adják be.

Balogh Zsigmond, ügyvéd, tömeggondnok nagy-uj-utca, 1594. sz. alatt

Alkalmi vétel.

Nagymennyiségű RUHASZÖVETEK, Napernyők, jó mosó Zeffirek, Cretonok és Szőnyegek a tavaszi és nyári idényre megérkeztek, s ezeket feltűnő olcsó árak mellett ajánljuk.

Bosznay J. és Társa DEBRECZEN, czégléd-utca.

